

Lasten kasvaessa isommiksi myös vanhemmuuden ja kummiuden vaatavuus lisääntyy. Sen lisäksi että pyritään huolehtimaan lasten perustarpeista, olisi meidän opetettava ja ohjattava heitä muissakin elämän tärkeissä asioissa. Toisten ihmisten kanssa eläminen ja toimeen tuleminen ovat haasteellisia juttuja meille kaikille. Päivittäin kohtaamme asioita, joissa joudumme joustamaan ja sovittelemaan. Emme voi aina tehdä kuten haluamme, mutta milloin on kompromissien aika ja milloin on pidettävä puolensa? Siihen ei valitettavasti ole olemassa yksioikoista vastausta. Elämämme peruspalikoilla ei kuitenkaan voi leikitellä miten hyvänsä.

Yksi tärkeimmistä palikoista on usko Jumalaan, sillä se antaa hyvän tukevan pohjan kaikelle elämälle. On helppoa uskoa hyvään ja rakastavaan Jumalaan. Mutta elämässä kohtaamme myös koettelemuksia. Pysymmekö silloinkin kiinni Jumalassa ja Raamatun sanassa? Rakennammeko elämäämme peruskallion varaan vai hiekkamaalle? Ihminen kun on luonteeltaan taipuvainen etsimään sitä helpointa reittiä, oikopolkuja ja pikakelaus-nappia. Jumala kuitenkin usein antaa koettelemuksia juuri siksi, että voisimme oppia uutta, kasvaa ihmisinä ja löytää tiemme takaisin lähemmäksi Häntä.

Uskollisuus ja sitoutuminen ylipäätään eivät tunnu olevan nykypäivänä kovinkaan trendikkäitä asioita. Niiden varaan kuitenkin rakentuu paljon. Perheet perustetaan niiden varaan. Ne toteutuvat ihmisten jokapäiväisissä valinnoissa. Valinnat eivät ole helppoja, mutta meidän on tehtävä niitä omaksi ja toistemme hyväksi. Voiman ja rohkeuden tähän me saamme Jumalalta. Esimerkin voima on suuri. Lapset eivät niinkään kuuntele mitä sanomme, vaan katsovat mitä me teemme. Heidän vuokseen meidän, vanhempien, kummien ja ohjaajien, tulee tunnustaa, ettemme useinkaan pysty täydelliseen elämään. Jumalan edessä me voimme kuitenkin aina olla rehellisiä. Jumala ei hylkää meitä milloinkaan, ei edes koettelemusten aikana.

Tultuaan luolan suulle hän (kuningas) huusi Danielia murheellisella äänellä ja sanoi: "Daniel, elävän jumalan palvelija! Onko jumalasi, jota sinä alati palvelet, pystynyt pelastamaan sinut leijonilta?"

Daniel vastasi: "Ikuisesti eläköön kuningas! Minun Jumalani lähetti enkelin sulkemaan leijonien kidan, eivätkä ne vahingoittaneet minua, koska Jumalani havaitsi minut viattomaksi, enkä minä ole tehnyt mitään väärää myöskään sinua kohtaan, kuningas."

Kuningas ilahtui kovin ja käski nostaa Danielin luolasta. Hänet nostettiin ylös, eikä hänessä ollut mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa.

Danielin kirja 6:20-23

Rukous:

Tule Jeesus lapses luo
armos, siunaukses suo.

Tue pientä horjuvaa
johda tietä oikeaa.

Amen.